

РЕШЕНИЕ

№ 423

гр. Пловдив, 03.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, IX СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Николинка Г. Цветкова

Членове: Фаня Т. Рабчева Калчишкова
Елена З. Калпачка

при участието на секретаря Пенка В. Георгиева
като разгледа докладваното от Фаня Т. Рабчева Калчишкова Въззивно
гражданско дело № 20235300500014 по описа за 2023 година

Производство по чл.258, ал.1 и сл. ГПК.

Делото е образувано по въззивна жалба от адв. Е. И., АК-Пловдив като пълномощник на И. М. К. против Решение № 3801/17.11.2022г. по гр.д.№ 18364/ 2021г. по описа на ПРС – XII гр.с. в частта, в която е отхвърлен предявеният от жалбоподателя иск по чл.55 ЗЗД за връщане на сумата от 75,28 лева по съображения в жалбата за това, че плащането на сумата от жалбоподателя се установява от ССЧЕ по делото, вкл. като следва да се приеме като плащане по договорената неустойка, предвид броя и вида на задълженията по договора – за главница, възнаградителна лихва и неустойка, вкл. първите по които са заплатени изцяло от длъжника по договора за кредит. Иска се отмяна на постановеното от РС решение в тази му част и се претендира присъждане на разноси по делото

Въззиваемата страна „Сити кеш“ ООД оспорва жалбата като неоснователна с възражението, че претендираната сума от ищеца не представлява неустойка, друго плащане по договора за кредит или плащане извън него. Иска се потвърждаване на решението в обжалваната му част , присъждане на съдебно-

деловодни разноси, прави се възражение за прекомерност на претендираното от въззивника АВ.

Жалбата изхожда от надлежна страна, подадена е в срока по чл.259, ал.1 ГПК насочена е против подлежащ на обжалване съдебен акт, явява се процесуално допустима, а по същество основателна.

С предявения първоначален иск по чл.55, ал.1, т.1 ЗЗД от И. М. К., чрез адв.Е. И. против „Сити кеш“ ООД е поискано връщане на сумата от 800 лева, представляваща платена без основание неустойка за периода 06.08.2020г – 06.08.2021г. по договор за кредит от 06.08.2020г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, изменен на основание чл.214, ал.1 ГПК чрез намаляване на претендирания размер от сумата 800 лева на сумата 75,28 лева, като в останалата част е оттеглен иска и прекратено производството в тази част с Протоколно определение №5450/07.07.2022г. по делото.

Видно от представения Договор за паричен заем № ***от 06.08.2020г. между страните задълженията на заемополучателя и ищец по делото са за връщане на получената главница в размер на отпуснатия заем от 2000 лева, възнаградителна лихва и неустойка по чл.5 от договора при непредставяне на обезпечение, уговорено в чл.8 от договора за заем, като в същия е посочен общият размер на задълженията за главницата и възнаградителната лихва, възлизащ на сумата от 2 184, 72 лева. С допуснатата и приета по делото съдебно-счетоводна експертиза , по което е депозирано заключение на в.л.С.Р.К., е установено при преглед на документите по делото и справки от БНБ Централен кредитен регистър, че ищецът е изплатил главницата по процесния договор в размер на 2000 лева, както и договорената лихва в размер на 184,72 лева, при наличен остатък от внесена сума в размер на 75,28 лева, която е установена като надвнесена.

С решаващите мотиви на районния съд е прието, че процесната атакувана като нищожна клауза по чл.8 от договора за паричен заем за неустойка е такава, тъй като е неравноправна по смисъла на чл.143 ЗЗП и на основание чл.146 ЗЗП, поради което и искът за прогласяване на нейната нищожност е уважен като основателен, но не е установено плащане на процесната сума с представяне на разписка по смисъла на чл.77 ЗЗД.

Въззивният съд възприема като обосновано приетото от районния съд относно характера на договорената клауза по чл.8 от договора за паричен заем като неравноправна, водеща до значително неравновесие между договорените права на страните и облагодетелстваща

недобросъвестно и нееквивалентно кредитора, поради което и нищожна. Не се възприема обаче решаващият мотив за недоказаност на претенцията по чл.55, ал.1, т.1 ЗЗД относно претендираната за връщане неустойка в претендирания размер от 75, 28 лв, в каквато насока доводите на жалбоподателя във въззивната жалба в насока на това, че следва да се приеме посочената сума от 75, 28 лева като плащане по договорената неустойка, предвид броя и вида на задълженията по договора – за главница, възнаградителна лихва и неустойка, вкл. първите по които са заплатени изцяло от длъжника по договора за кредит, което се установява от заключението по ССчЕ, за основателно. Отделно от това процесният договор за паричен заем като реален такъв обуславя необходимост от установяване на задължението както на кредитора за предоставяне на договорената в заем сума реално, така и изпълнението на насрещното парично задължение на кредитополучателя за връщане на процесните суми по договора по същия начин, каквото в случая се установява както за реално погасяване на сумата по главницата в размер на 2 000 лева, за договорената лихва в размер на 184,72 лева, така за част от третото поето по договора парично задължение за неустойка в размер на 75,28 лв, платено при изначална липса на основание поради неравноправност и нищожност на клаузата по чл.8 от договора.

С оглед на това така предявеният иск ще се уважи като основателен, а постановеното решение ще се отмени като неправилно в обжалваната му част.

На основание чл.38, ал.1 ЗА на процесуалния представител на жалбоподателя следва да се определи възнаграждение в размер на 300 лева, както и на последния следва да се присъдят направените разноски за обжалване пред въззивната инстанция в размер на 25 лева. Възражението за прекомерност на въззиваемата страна е неоснователно, тъй като същото се определя от съда по НМРАВ.

Водим от горното и на основание чл.271, ал.1, пр.І ГПК , въззивният съд

-

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 3801/17.11.2022г. по гр.д.№ 18364/ 2021г. по описа на ПРС – XII гр.с. в частта, в която е отхвърлен искът на И. М. К., ЕГН

***** , от ***, да се осъди „Сити кеш ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в ***, да заплати на ищеца сума от 75.28 лева, дадена без основание по нищожната клауза за неустойка в чл. 8 от договор за паричен заем № ***към искане № ***/06.08.2020г. , както и в частта, в която е осъден И. М. К., ЕГН *****, от ***, да заплати на Сити кеш ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в ***, сумата от 150 лева разноски по иска по чл. 55 от ЗЗД – възнаграждение за процесуално представителство от юрисконсулт, както и в частта, в която е осъден И. М. К., ЕГН *****, от ***, да заплати на Сити кеш ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление в ***, сумата от 80 лева разноски по иска по чл. 55 от ЗЗД – хонорар на вещо лице, КАТО ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА :

ОСЪЖДА „Сити кеш“ ООД, ЕИК ***да заплати на И. М. К., ЕГН ***** от *** сумата 75.28 лева / седемдесет и пет лева и 28 ст./, дадена без основание по нищожната клауза за неустойка в чл. 8 от договор за паричен заем № ***към искане № ***/06.08.2020г. , КАКТО И сумата 80 лева / осемдесет лева/ разноски , направени за ССЧЕ в първоинстанционното производство, както и сумата 25 лева / двадесет и пет лева/- разноски за държавна такса за въззивно обжалване.

Осъжда „Сити кеш“ ООД, ЕИК ***да заплати на адвокат Е. Г. И. – М., АК-Пловдив , с личен номер на адвокат ***** , сумата 300 лева , на основание чл.38 ЗА.

В необжалваната част решението е влязло в законна сила.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.280, ал.3 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____